

tilbage til den Mand, der kun havde indbetalt 50 Ø. Det vilde dog være at vende alting paa Hovedet. Jeg havde ikke ventet, at det ærede Medlem Hr. Stauning skulde give sin Tilslutning til dette Forslag, for vore Opfattelser med Hensyn til hele Skatte-spørgsmaalet er jo ganske forskellige. Det ærede Medlem er af den Opfattelse, at det gælder bare om at faa saa mange Penge som muligt ud af Skatteyderne, hvad enten det er paa Indkomst- eller paa Formueskatten, og saa dele dem ud paa forskellig Vis. Vi er af den Opfattelse, at det, der trænges til i Øjeblikket, er at faa Skatterne ned. Det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til Rejser til Syden og Pelse og den Slags Ting forekommer mig egentlig ikke at høre hjemme her.

Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard taler om Paredeforslag, saa er det et Udtryk, som jeg finder ikke er passende i denne Sammenhæng. Der er mangfoldige Mennesker, som sidder meget svært i det og nok kunde trænge til, naar det viser sig, at Statskassen ikke har Brug for dette Beløb, at faa de Penge tilbagebetalt, da her betalt for meget efter vor Opfattelse. At det er et meget sent Tidspunkt, Forslaget kommer til Behandling paa, er fuldstændig rigtigt, men vi har fremsat det paa et saa tidligt Tidspunkt, at man kunde have undgaaet, at den sidste Rate blev indbetalt. At der saa er kommet Ministerkrise og den Slags Ting, har vi ikke været Herrer over, men at vi nu har fremsat det igen, viser netop, at det ikke er noget Paredeforslag, men tværtimod noget, vi mener alvorligt. Selv om Pengene er indbetalt, kan det nok lade sig gøre at tilbagebetale dem, naar Folk skal betale deres Statsskat.

Jeg beklager, at jeg altsaa har opfattet den højtærede Finansminister for velvilligt. Det fik jeg allerede Klarhed over, da Venstres Ordfører sagde, at de ikke kunde være med til Gennemførelse af Forslaget. Beløbet er vel optaget paa Formueparagrafferne og ikke gaaet ind i den almindelige Kasse, saa at det kan tages ud og bruges paa anden Maade. Der er ingen Sammenhæng i dette, at man faar 5 Mill. Kr. ind, som man ikke bruger, og at man saa siger, at man kan bruge dem til Takstnedsættelser. De to Ting har ingen Forbindelse med hin-

anden efter min Opfattelse. Naar der skal være noget reelt og virkeligt i Forholdet, maa Tankegangen være den, at hvis man erkender, at der er kommet for meget ind, maa man selvfølgelig betale Pengene tilbage til de Mennesker, som har indbetalt dem. Jeg synes ikke, man med nogen Ret kan sige: vi tager det og bruger det til Takstnedsættelser. Saa kunde man lige saa godt sige, at man tog et hvilket som helst andet Beløb af, hvad der er indkommet i Statskassen.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Axel Dam vilde tiltræde det foreliggende Lovforslag ud fra den Tankegang, forstod jeg, at der her var Tale om at tilbagebetale Penge til Mennesker, som havde den egentlige Ejendomsret over disse Penge, idet det ærede Medlem gik ud fra, at der i og med det Formaal, hvortil de var udkrevet, laa et Løfte om, at naar det Formaal var opfyldt, skulde der ikke opkræves yderligere Skat. Jeg vil haabe, at det ærede Medlems Retssynspunkter er bedre underbygget paa andre Punkter, end Tilfældet er her. Hvis det ærede Medlem nemlig læser den Lov igennem, som denne Skat hviler paa, vil han se, at denne Skat ikke alene er udkrevet til Brug til Tilbagebetaling af det Laan, som nu altsaa er tilbagebetalt, men tillige til Styrkelse af Statens likvide Kassebeholdning. Med andre Ord, det er ikke saaledes, at de paagældende Penge alene var bestemt til det Formaal, som nu er opfyldt. At man paa det nuværende Tidspunkt efter de Forandringer, som er sket i Statens Stilling, har den Opfattelse, at det ud fra en Bedømmelse af Samfundets almindelige Tilstand er gavnlige for Samfundet at anvende disse 5 Mill. Kr. til Nedsættelse af Byrder, der hviler paa det danske Erhvervsliv, da de ikke behøves til den Konsolidering, Skatten var udkrevet til, skulde jeg ikke tro kunde komme i Strid med de Retssynspunkter, det ærede Medlem er Repræsentant for.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fribiger): Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at jeg er ganske klar over, hvad der staar i Loven... (*Dahlgaard:* Det var det ærede Medlem Hr. Axel Dam, jeg henvendte mig til) . . . , men